

af Betaling har den praktiske Betænkelighed, at man derigennem giver en stærkere eller svagere Opfordring til Lægerne om at spare mere paa Lægemedlets Anvendelse, end det af de sagkyndige anses for hensigtsmæssigt. Paa den anden Side ser jeg jo godt, at det opfordrer til ikke at ødsle med det, at det medfører en rimelig og naturlig Sparsommelighed. Men den Fare, som man kan tænke sig knyttet til en saadan Bestemmelse, er den, at Sparsommeligheden kunde blive for stor, og saa nytter Anvendelsen af Midlet ikke, sige de sagkyndige. Derfor er jeg ikke glad ved Forslaget. Men naturligvis maa jeg sige, at jeg modtager ogsaa Loven med denne Forandring, at der skal betales derfor, dersom dette vedtages af Tinget her og i Overensstemmelse med Flertallets Indstilling. Jeg betragter nemlig Sagen som havende saa stor Vigtighed, at det ikke vilde være rigtigt at sætte den paa Spil paa dette Punkt, tilmed da jeg i Overensstemmelse med den ærede Ordførers Udtalelse nu i Dag, og med Betænkningen kan slaa fast, at der ikke er Tale om fuld Betaling til Fabrikspris, men om en rimelig, nedsat Betaling efter en Takst, som Justitsministeren skal fastsætte i Overensstemmelse med de Antydninger, som bleve givne af den ærede Ordfører. Det er jo muligt, at det, naar Vederlaget sættes saa lavt, som det jo vil blive — man tænker sig jo omtrent $\frac{1}{5}$ af Fabriksprisen i Tyskland, som den nu er i Øjeblikket — ikke vil medføre de uheldige Virkninger i Retning af for stor Sparsommelighed, som ellers kunde befrygtes. Skulde saa de uheldige Virkninger vise sig, er det jo en Mulighed, at man senere efter indhentede Erfaringer kan komme til et andet Resultat og vende tilbage til det gamle Standpunkt. Jeg skal altsaa ikke modsætte mig disse Forslag, naar de maatte blive vedtagne, men modtage Lovforslaget ogsaa med denne Forandring og søge at faa det gennemført med denne Forandring i det andet Ting.

Jeg skal endnu kun tilføje et Par Bemærkninger med Hensyn til de Betragtninger, som fremførtes af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner). Jeg beklager, at det ærede Medlem har fastholdt en saadan Særstilling, som

han ogsaa paa tidligere Stadier af Arbejdet med dette Lovforslag har gjort gældende, og jeg haaber, at denne Særstilling ikke vinder Tilslutning hos mange andre i Tinget. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i alle Enkeltheder af den Kritik og Polemik, han førte lige over for alle de Udtalelser fra Myndigheder, som foreligge, og som nu ere trykte her ved Udvalgets Betænkning. Jeg kan jo ikke tvinge det ærede Medlem til at anerkende eller overbevise det ærede Medlem om, at Myndighederne have Ret og han Uret, det kan jeg saa meget mindre, som jeg ikke personlig er i Besiddelse af Sagkundskab paa de fleste af de Omraader, som det ærede Medlem strejfedes ind paa. Jeg vil altsaa ikke følge det ærede Medlem herind og ikke prøve paa at overbevise ham om Rigtigheden af den Opfattelse, hvortil jeg er kommen paa Grundlag af de Oplysninger og Udtalelser, som de sagkyndige paa de forskellige Omraader her have ydet mig. Jeg har ikke kunnet komme til i nogen Retning at blive enig med det ærede Medlem imod de sagkyndige, men har efter den nøjeste Prøvelse maattet lade min Overbevisning paavirke og bestemme af disse sagkyndiges Udtalelser i den Grad, at jeg vilde sige, at jeg havde paadraget mig et stort Ansvar, hvis jeg ikke havde fremmet dette Lovforslag i Overensstemmelse med de sagkyndiges Erklæringer, fremmet det paa ny, thi det er, som det vil erindres, allerede forelagt i forrige Samling af min Førgænger. Dette Ansvar har jeg ikke villet paatage mig og ikke kunnet paatage mig efter min fuldeste Overbevisning. Der var et Punkt, som det ærede Medlem berørte i Begyndelsen af sit Foredrag, og som jo har en mere almindelig Karakter, nemlig dette, at han foretrak det private Initiativs Virksomhed paa dette Omraade fremfor Statsfabrikation. Ja, hvorledes Grænsen skal drages mellem det private Initiativ og Statsvirksomhed, hvor det gælder om Sygdommes Bekæmpelse, det kan jo altid være tvivlsomt, og jeg er enig med det ærede Medlem deri, at man bør gaa forsigtigt til Værks, at man ikke gaar saa rask frem, at man fra Statens Side overtager en Omsorg for visse Sygdommes Bekæmpelse for hurtigt eller, før man har en